

- สาระ:** ลูก ๆ ที่เสนหวาน จงไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ ที่พ่อเตือนลูกเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน และลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ
- คำถาม:** วิธีที่ลูกจะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอคืออะไร? วิธีใดที่ลูกควรนำมาใช้เพื่ออยู่อย่างมีความสุข?
- คำตอบ:** : เพื่อที่จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ จงวางบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้เบื้องหน้า ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับบาปที่ลูกได้กระทำมาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าที่อยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกจะถูกตัดไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นแล้ว ลูกจะมีความสุข ดวงวิญญาณจะกลับมาสืบประณามด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่อ่อนหวานที่สุด ลูกจดจำว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ลูกเคยปกครองอาณาจักรนั้นและที่ลูกเคยเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นเลย เราเกิดในยุคทองและไต้หวันไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานั้นเราจดจำทั้งต้นไม้ เราเคยเป็นเทพแล้วเราก็ตะลึงเข้ามาในอาณาจักรของราวัน และไม่เหลือคุณค่าที่จะถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงพิจารณาว่านี่ก็เป็นอีกศาสนาหนึ่ง ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ศาสนาของพระคริสต์คือคริสต์ศาสนา และศาสนาของพระพุทธเจ้าคือพุทธศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าพระพุทธเจ้าได้ก่อตั้งศาสนาของท่านในเวลานั้นๆ ชาวฮินดูไม่รู้จักศาสนาของตนเอง ศาสนาของพวกเขาเริ่มต้นขึ้นเมื่อใดหรือใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา พวกเขาเพียงแค่พูดถึงเวลาเป็นแสน ๆ ปี เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจักรโลก สิ่งนี้เรียกว่าญาณและญาณ แม้ว่าพวกเขาจะตั้งชื่ออาคารว่าญาณบาวันก็ตาม พ่ออธิบายความหมายที่แท้จริงของญาณญาณแก่ลูกๆว่าคือความรู้และโยคะ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าแม้กระทั่งลูกก็ไม่รู้ว่าลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ความรู้ที่ไม่สามารถมีอยู่ในยุคทองได้ เวลานั้นครูสอนความรู้นี้แก่ลูก ลูกศึกษาความรู้นี้และได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกเพราะลูกต้องการโลกใหม่เพื่ออยู่อาศัย เทพที่บริสุทธิ์ไม่สามารถก้าวเท้าเข้ามาในโลกเก่านี้ได้ พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่สำหรับลูกและโลกเก่าถูกทำลาย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพื่อพวกเราอย่างแน่นอน เราเล่นบทบาทนี้วงจรแล้ววงจรเล่า บาบากล่าวว่า “ลูกเคยพบพ่อมาก่อนหรือไม่”? และลูกตอบว่า บาบา เราพบท่านทุกวงจรเพื่อรับโชคแห่งอาณาจักรของเราจากท่าน เราได้รับโชคแห่งอาณาจักรของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของเราในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกตระหนักรู้ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นลูกควรไตร่ตรองความรู้นี้ บาบาเรียกสิ่งนี้ว่า กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ก่อนหน้านี้พวกเราสืบทอดประณาม ลูกเช่นกัน จดจำว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่จะแสดงของตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณที่สูงสุดและเล็กที่สุดและบทบาทที่ไม่สูญสลายของนั้น ดวงวิญญาณจะดำเนินต่อไปเป็นนิรันดร์ สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่สามารถมีสิ่งใดใหม่เพิ่มเข้ามาหรือตัดออกไปได้เลย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นนิรันดร์ได้ บางคนร้องขอการหลุดพ้น การหลุดพ้นแยกแตกต่างกันกับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูก หากลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสำนึกของลูก ลูกก็จะเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการกิจของลูก เตือนผู้อื่นถึงสิ่งซึ่งพ่อได้ทำให้ลูกตระหนักรู้และลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ความเพียรพยายามหลักคืออยู่ในโยคะ สิ่งนี้คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถสอนลูกได้ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ชื่อที่แท้จริงของสิ่งนั้นคือดินแดนแห่งความอมตะ แต่ที่นั่นคือดินแดนแห่งความตาย ที่นั่นมีความตายอย่างกะทันหันในขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความตายที่นั่น เพราะที่จริงแล้วความตายจะไม่เข้ามาหาดวงวิญญาณ ความตายไม่ใช่สิ่งที่หวนขึ้น ตามละครแล้วเมื่อถึงเวลาอันควรดวงวิญญาณก็จะจากไป เมื่อใดก็ตามที่ถึงเวลาของดวงวิญญาณที่จะจากไป เขาก็จะจากไป ไม่มีใครสามารถเหนี่ยวรั้งหรือหยุดยั้งความตายไว้ได้ ดวงวิญญาณสลับร่างกายออกไปและรับอีกร่างหนึ่งจริงๆ แล้วความตายนั้นไม่มีอะไรเลย แต่พวกเขาก็นั่งแต่งเรื่องราวขึ้นมา ที่นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ร่างกายไร้โรคภัยไข้เจ็บ ในยุคทองอายุขัยของผู้คนในบาร์ตะยาวนาน พวกเขาเป็นโยคี มันคือเวลาที่ลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างโยคีและโบกิ(ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับความสุขทางประสาทสัมผัส) เวลานั้นอายุขัยของลูกกำลังเพิ่มขึ้น ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง และอายุขัยของลูกจะยืนยาว เช่นเดียวกับที่ราชาและราชินีหมดสิ้นอายุขัยและออกจากร่างกายไป ปวงประชาที่เป็นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างใน

สถานภาพ เวลาที่พ่อพูดกับลูกว่า ลูกๆผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เครื่องประดับเหล่านี้เป็นของลูก ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและลูกมีชีวิตเช่นดอกบัว ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถมีชีวิตเช่นนี้ได้ ลูกยังรับรู้อีกด้วยว่าได้ทำบาปในชาติเกิดนี้ไว้มากเพียงใด เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงวางบาปเหล่านั้นทั้งหมดไว้เบื้องหน้าสัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เป็นนิรันดร์และลูกจะเบาสบาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ในโยคะเพราะมีบาปของหลายๆชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของลูก ด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการจดจำระลึกถึง แล้วใครจะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือ? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ก็ยังเป็นสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกมีสำนึกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกประกาศสิทธิในสิ่งนี้จริงแล้วจริงเล่า ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะมาและรับมนตราที่ยิ่งใหญ่ของมานมานะบาฟจากลูก ความหมายของมานมานะบาฟคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่มหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) แท้จริงแล้วศรัทธาคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เพราะเขาบริสุทธิ์ เหล่าเทพบริสุทธิ์เสมอ เหล่าเทพเป็นของหนทางครอบครัว แต่ชานยาซีเป็นของหนทางของการอยู่อย่างสันโดษ ผู้หญิงไม่สามารถร่อนเร่ไปที่ใดได้ สิ่งที่เราเล่าทั้งหมดนี้กำลังเกิดขึ้นในยุคเหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งเปลี่ยนผู้หญิงให้เป็นชานยาซีและพาพวกเธอไปกับพวกเขาด้วย อย่างไรก็ตามบาร์ดก็ได้รับการคำจูนจากความสามารถของพวกเขาก็ว่า เช่นที่อาคารหลังเก่าถูกทาสีเพื่อให้ดูใหม่อีกครั้ง ดังนั้นสิ่งนี้ก็เหมือนราวกับว่าชานยาซีเหล่านั้นทาสีเล็กน้อยและเก็บเอาไว้เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่านั่นคือศาสนาที่แยกต่างหาก แต่พวกเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ มีเพียงในแผ่นดินของบาร์ดเท่านั้นที่มีวัดมากมายสร้างให้แก่เหล่าเทพและมีความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ มากมาย นั่นก็เป็นละครที่ลูกอธิบาย ทั้งหมดนั้นจำเป็นต้องมีในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการตั้งชื่อมากมายให้แก่ข้าผู้เดียวและยังคงมีการสร้างวัดให้กับท่านอย่างต่อเนื่องตามชื่อเหล่านั้น มีวัดมากมาย มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นมากมาย แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับความสุขเพียงครั้งจวบจนเท่านั้น พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก รูปบูชาเหล่านั้นก็ยังแตกหักเสียหาย ไม่จำเป็นต้องมีวัดที่นั่น เวลาที่ลูกตระหนักรู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งจวบจนนั้นก็ไม่มีกรกล่าวถึงความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน พ่อทำให้ลูกได้ตระหนักถึงต้นไม้ที่หลากหลายนี้ หากช่วงเวลาของแควยุคเหล่านี้เป็นเวลา 40,000 ปี แล้วช่วงเวลาของศาสนาคริสต์ ฯลฯ ก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มีขีดจำกัดของศาสนาคริสต์นี้ ลูกรู้ว่าเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่พระคริสต์ได้ลงมาและเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่ศาสนานั้นศาสนานี้ได้ก่อตั้งขึ้นมา และศาสนาเหล่านั้นจะไปเมื่อไร? พวกเขาไม่รู้ พวกเขาได้ยึดช่วงเวลาของวงจรรอบไป เวลาที่ลูกรู้ว่าการเตรียมการสำหรับการทำลายล้าง ของพวกเขาคือวิทยาศาสตร์ในขณะที่ของลูกคือความเจ็บบงบยั้งลูกเข้าไปสู่ความเจ็บบงบมากเท่าไร พวกเขาจะยิ่งประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่ดีมากสำหรับการทำลายล้างมากเท่านั้น พวกเขา ยังคงทำสิ่งที่ละเอียดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูกมีความสุขอยู่ภายในลูกที่บาบาได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่สำหรับลูก ดังนั้นพวกเราจะไม่อยู่ในโลกเก่า เป็นความมหัศจรรย์ของบาบา! บาบาสิ่งนี้คือความมหัศจรรย์ของท่านที่สร้างสวรรค์ขึ้นมา! เวลาที่ลูกจดจำทุกสิ่งผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้สิ่งนี้ ลูกรู้แจ้งแล้ว ผู้คนอยู่ในความมืดสนิท มีความแตกต่างเมื่อสติรู้ให้ชี้แจงแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักความรู้ เวลาที่ลูกรู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาและลูกก็รู้เกี่ยวกับความรู้ ลูกตระหนักรู้ในทุกสิ่งว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อใดและความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงเมื่อใด ลูกยังตระหนักรู้เช่นกันว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกเมื่อไรและความรู้จะสิ้นสุดลงเมื่อไร สิ่งนี้ตามลำดับกันไป: บางคนตระหนักรู้ในสิ่งนี้อย่างมากคนอื่นๆตระหนักรู้เพียงเล็กน้อย ผู้ที่ตระหนักรู้มากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ลูกมีการตระหนักรู้ที่มหัศจรรย์ อะไรอยู่ในสติปัญญาของลูกก่อนหน้านี้? หน้าผากของลูกเหนื่อยล้าด้วยความเลื่อมใสศรัทธา, การสวดมนต์, ทาปาเซีย, การจาริกแสวงบุญ และการกัมการวะ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการตระหนักรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาและการตระหนักรู้ในความรู้ เวลาที่ลูกรู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาเพราะลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกรู้ว่าลูกเป็นคนแรกๆที่ได้กราบไหว้บูชาข้าและต่อมาลูกได้กราบไหว้เหล่าเทพ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกตระหนักรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน ลูกก็ได้แต่ลงมาเรื่อยๆเท่านั้น ภูเขาแห่งความทุกข์จะยังคงถล่มลงมา ก่อนที่ภูเขาจะถล่ม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือนสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่ทุกคน ผู้คนนับพันจะมาหาลูก เพียรพยายามที่จะชี้หนทางนี้ให้แก่พี่น้องชายหญิงของลูก เวลาที่ลูกตระหนักรู้ถึงความรู้ และความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้หมายความว่าเวลานี้ลูกรู้ละครทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก คนที่รู้ดีกว่าก็จะสามารถอธิบายได้ดีกว่า ลูกๆคือผู้ที่ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น มีการจดจำว่า ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้วลูกๆก็จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกอธิบายแก่ดวง

วิญญาณ ความรู้ที่แยกจากความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ มีการจดจำว่า พระเจ้าผู้เดียวมาและให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ทั้งหมดคือลูกๆของพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนไปสู่อินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข เป็นเวลาที่ลูกมีความรู้ของวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่มีความรู้ที่นั่น ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพ่อจึงใช้ความเพียรพยายามอย่างมากกับลูกเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองมีการจดจำว่า ฉันสั่งเวรตนเองแก่ท่าน ฉันสั่งเวรตนเองต่อท่าน... ต่อใคร? ต่อพ่อ แล้วพ่อก็กักตัวอย่างให้ลูกเห็นว่าผู้ใดที่อุตุนิยมอย่างไร ลูกต้องทำตามตัวอย่างนี้ และแล้วทั้งสองก็กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูงเช่นนี้ลูกต้องอุตุนิยมเองเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำ ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถอุตุนิยมเองได้ ที่นี้ลูกต้องสั่งเวรทุกสิ่ง ผู้ที่มั่งคั่งจะตระหนักถึงทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างแน่นอน มีการจดจำกันว่า ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้าย... ลูกจะทำอะไรกับเงินทั้งหมดนั้น? ไม่มีใครจะนำสิ่งใดไปได้เพราะทุกอย่างจะถูกละลาย พ่อจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นถ้าพ่อนำไปจากลูก? ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายนั้นก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปกับลูก ทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ ในการรูด ปูรานา พวกเขาได้กล่าวถึงเรื่องราวที่น่ากลัวเพื่อให้ผู้คนหวาดกลัว พ่อพูดว่า คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจรเมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน ถ้ามองพวกเขาใครก็ได้ว่าพวกเขาได้เริ่มเผาราวินเมื่อไร และพวกเขาจะพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! โอ! แต่ราวันไม่ได้คงอยู่ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! เวลาที่ลูกๆตระหนักว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นเมื่อใด ลูกยังเข้าใจความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกสามารถถูกตัดออกไป เฝ้าแต่เตือนกันและกันในเรื่องนี้ เมื่อลูกไปเดินเล่นด้วยกัน เพียงแค่พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ หากลูกทั้งกลุ่มไปเดินเล่นด้วยกันในสภาพของการจดจำระลึกถึงนี้ ความเจ็บสงบของลูกจะมีผลกระทบอย่างมาก แม้กระทั่งนักบวชก็เดินในความเจ็บสงบในการจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่แม้แต่จะมองคนอื่น ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากมายที่นี่เพราะลูกไม่มีธุรกิจทางโลกใด ๆ บรรยายาศักดิ์ดีมาก ช่างนอกบรรยายาศักดิ์นั้นสกปรกมาก เหตุนี้เองอาศรมของชั้นยาสซีจึงอยู่ห่างไกลมาก ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลาที่โลกเก่ากำลังจะจากไป นี่คือสุสาน และมันกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า จะมีปราสาทราชวังที่ฝังด้วยเพชรพลอยที่นั่น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พวกเขาไม่เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน วงจรทั้งหมดนี้ยังคงเฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไป ตอนนี้ลูกตระหนักในทุกอย่างในเวลานี้เพราะพ่อทำให้ลูกได้ตระหนัก ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักนี้ ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ด้วยความสุข ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกขณะที่คงอยู่ในสำนักนี้ อังชะ

ถึงลูก ๆ ทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน ผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักนี้เสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตต่อลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของละครเป็นอย่างดี เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกและเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ให้ยาชีผิงแห่งความรู้และขจัดความมืดของความไม่รู้ออกไป
2. เพื่อที่จะอุตุนิยมเองอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อบราห์มา จงทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะจบสิ้น ดังนั้น ตายในขณะที่มีชีวิตเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในช่วงเวลาสุดท้าย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นที่รักของทุกคนและจบสิ้นความกังวลของทุกดวงวิญญาณในโลกผ่านการเชื่อมโยงของพวกเขากับลูก
ในเวลาปัจจุบันเนื่องจากผู้คนมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวและมีการได้มาซึ่งความสะดวกสบายในระยะเวลายาวนาน ๆ ดวงวิญญาณจึงมีความทุกข์จากความกังวลประเภทใดประเภทหนึ่ง แม้กระทั่งการเชื่อมโยงสั้น ๆ กับลูก ดวงวิญญาณที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และในเชิงบวกก็กลายเป็นพื้นฐานสำหรับการจบสิ้นความกังวลของดวงวิญญาณเหล่านั้น วันนี้โลกต้องการดวงวิญญาณเช่นลูกที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นและเหตุนี้เองที่ลูกจึงเป็นที่รักของโลก

คติพจน์: คำพูดของลูกดวงวิญญาณที่มีค่าเช่นเพชรก็มีคุณค่าเช่นกัน